

KOMITET CENTRALNY POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ,
RADA PAŃSTWA I RZĄD POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Z głębokim bólem zawiadamiają, że w dniu 7 sierpnia 1964 roku o godz.
15,05 po długiej i bardzo ciężkiej chorobie zmarł Przewodniczący Rady

Państwa, Przewodniczący Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Jedności Narodu, członek Biura Politycznego Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, towarzysz Aleksander Zawadzki.

Jest to dotkliwa strata dla polskiej klasy robotniczej, której towarzysz Zawadzki był wiernym synem, dla naszej partii, której był kierowniczym działaczem, dla naszego ludowego państwa, które reprezentował jako wieloletni Przewodniczący Rady Państwa. Jest to bolesna strata dla całego narodu.

Syn hutniczej rodziny, górnik kopalni „Paryż”, od wczesnej młodości oddał się pracy społecznej i związał się z ruchem komunistycznym. Wstępuje do Związku Młodzieży Komunistycznej i szybko daje się poznać jako wybitny działacz — żarliwy rewolucjonista i utalentowany organizator. W międzywojennym dwudziestoleciu towarzysz Zawadzki, jeden z przywódców Związku Młodzieży Komunistycznej i wybitny działacz Komunistycznej Partii Polski, jest organizatorem walki przeciwko sanacyjnemu reżimowi o swobody demokratyczne, o wyzwolenie Polski z jarzma obcego kapitału, o prawo młodzieży do nauki i pracy, o władzę ludu, o socjalizm. Nie złamały Go brutalne prześladowania, ani więzienia, w których przebywał przez jedenaście lat.

W chwili wybuchu wojny znajdował się w sanacyjnym więzieniu w Brześciu nad Bugiem, skąd zawierucha wojenna rzuciła Go do Związku Radzieckiego. Tam staje do walki z hitleryzmem, bierze udział w sławnej obronie Stalingradu. Gorący patriota poświęca się przede wszystkim sprawie wyzwolenia ojczyzny. Jest jednym z kierowniczych działaczy Związku Patriotów Polskich i jednym z czołowych organizatorów odrodzonego Wojska Polskiego w Związku Radzieckim, pełni wysoką i odpowiedzialną funkcję zastępcy Naczelnego Dowódcy.

Po wyzwoleniu staje na najważniejszym odcinku walki o odbudowę zniszczonego wojną kraju. Jako Pełnomocnik Rządu na obszar Śląska, a potem wojewoda, organizuje klasę robotniczą Śląska i Zagłębia Dąbrowskiego. Kieruje pracami nad uruchomieniem kopalń, hut i fabryk tego największego w kraju ośrodka przemysłowego.

Towarzysz Aleksander Zawadzki poświęca się pracy nad odbudową kraju, nad socjalistyczną industrializacją, nad przekształceniem Polski z państwa ubogiego i zacofanego gospodarczo — w państwo uprzemysłowione i dysponujące potencjałem ekonomicznym liczącym się w obrozie socjalistycznym i we współczesnym świecie. Partia powierza Mu coraz bardziej odpowiedzialne stanowiska. Jest nieprzerwanie członkiem Biura Politycznego Komitetu Centralnego PPR, a potem PZPR, Prze-

wodniczącym Centralnej Rady Związków Zawodowych i wreszcie Przewodniczącym Rady Państwa.

Życiem swoim wniósł towarzysz Zawadzki wielki wkład w dzieło wyzwolenia społecznego naszej ojczyzny, wyzwolenia Polski spod hitlerowskiej okupacji, odbudowy kraju i budowy państwa socjalistycznego, w umacnianie braterskiej przyjaźni z krajami socjalistycznymi i pokojowych stosunków z wszystkimi krajami świata. Oddał wielkie usługi polskiej klasie robotniczej i całemu narodowi polskiemu. Towarzysz Zawadzki dobrze przysłużył się ojczyźnie.

Cześć Jego pamięci!

„Serca nasze przepelnione są dziś uczuciem dumy z osiągnięć uzyskanych w ubiegłych 20 latach, zarazem pełni powagi myślimy o nowych dniach i latach, w trosce o to, by dalszy nasz trud przynosił jeszcze lepsze owoce, by był jeszcze bardziej wydajny, aby jak najlepiej realizować wytyczne i uchwały IV Zjazdu partii, realizować program Frontu Jedności Narodu — dla wzrostu i siły naszej socjalistycznej Ojczyzny, dla pomyślności i dobrobytu naszego narodu i jego młodych pokoleń”.

(Z ostatniego przemówienia Aleksandra Zawadzkiego wygłoszonego na centralnej akademii zorganizowanej w związku z Dwudziestolecie PRL w lipcu 1964 r.)